

Predica de la Zürich

Duminică, 23 februarie 2020, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1Ioan 5:1-15** (...).

Doresc să vă salut pe toți de aici și pe toți care ne văd, care sunt în legătură cu Domnul și cu noi. Îi aducem mulțumire Domnului din inimă pentru tot ce a făcut. Așa cum a amintit fratele nostru, fratele Branham a fost în Zürich, în iunie 1955 și a avut o vedenie în care a văzut vulturul german zburând peste Africa și ducând mesajul. Trebuie să vă spun că pe niciun alt continent n-am fost primit așa ca pe continentul African, începând din prima zi. Doar în Republica Congo sunt peste un milion de credincioși care cred din inimă mesajul. Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeuului nostru pentru toate călăuzirile pe care le-am primit de-a lungul anilor.

În primele două cântări pe care le-am cântat am auzit: „Din nou înapoi la biblie, înapoi la Cuvânt, înapoi la Dumnezeu, înapoi la început! În timpul serii va fi lumină”. Cât de des a folosit fratele Branham aceste locuri din Zah. 14: *„Va fi o zi deosebită, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina”*(vers. 7). El s-a referit la faptul că Domnul Își va desăvârși lucrarea cu Israelul și la fel Își va desăvârși lucrarea cu Biserica Sa. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă că noi am recunoscut ceasul și timpul și putem crede. Fratele Baumgartner a citit Cuvântul prețios în legătură cu credința. Credința este puterea, credința este biruința. Avraam a fost primul bărbat căruia Dumnezeu i-a dăruit har să creadă din inimă și să primească ceea ce i-a fost făgăduit.

Vă rog frumos s-o luăm în serios. Cine nu crede va fi osândit. Mar. 16:16: *„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit”*. Necredința atrage osânda și îi duce pe oameni în moarte. Credința ne-a smuls din moartea spirituală și ne-a transpus dincolo, în viața nouă. Apoi versetele din 1Ioan 5: „trei sunt care

mărturisesc”, apoi este rezumată mărturia pe care Domnul Dumnezeu a dat-o din cer: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea*”. Și 1Ioan 5:12: „*Cine (primește și Îl) are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu (cine-L respinge) n-are viața*”. Totul este în legătură cu credința.

Și acest lucru l-am auzit. Cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face mincinos. Credința este un cadou direct din partea lui Dumnezeu. Credința poate fi doar acolo unde Domnul personal vorbește cu noi, și tu personal Îl auzi. Nu-l auzi pe predicator, ci auzi cum Dumnezeu îți vorbește direct prin Cuvântul Său, prin har. În cântări a fost cântat: afară din Babilon! Afară din captivitatea babiloniană! Ce au spus atunci israeliții? „*Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin?*” (Ps. 137:4). Ei au trebuit să aștepte până când aveau să fie din nou în țara făgăduită ca să poată cânta despre lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu în viața lor și deveniseră o realitate divină, prin har.

Doresc să ating repede și acest gând. Noi suntem atât de aproape de revenirea Domnului. Suntem în luna februarie și încă nu este iarnă. Eu mai știu timpul când în februarie se înregistrează -25 grade, -15 grade, iar acum sunt +15 grade. Ceea ce este scris în Is. 30:26 se împlinește, încet dar sigur. Vedem tot ce se petrece pe pământ, vedem că revenirea Domnului este foarte, foarte aproape. Când au cântat cântăreții și noi toți: „Dacă El ar reveni astăzi” mi-a venit gândul: dacă încheiem ziua și ne încredințăm noaptea Domnului să putem spune cu toată sinceritatea inimii: „Iubite Domn, dacă Tu vei veni în această noapte, îngăduie să am parte de revenirea Ta, prin har”. Și dacă începem ziua să-I spunem Domnului: „Doamne, dacă Tu vei reveni astăzi, îngăduie să am parte de răpire”. Noi știm că revenirea Lui va fi ca un fulger care iese și se vede de la răsărit până la apus. Mai întâi vor învia cei adormiți în Hristos, apoi noi care suntem în viață vom fi schimbați și, împreună cu ei, Îl vom întâmpina pe Domnul în văzduh. Dumnezeu ne-a dăruit harul să credem ultimul mesaj din toată inima.

Permiteți-mi să amintesc încă o dată acest lucru. Toți care au acceptat și primit mesajul lui Ioan Botezătorul s-au coborât la Iordan și s-au lăsat botezați, și Ioan le-a putut spune: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza*

cu Duhul Sfânt și cu foc”(Mat. 3:11); apoi aceștia au avut parte și de prima revărsare a Duhului. Exact așa va fi și acum. Conform Rom. 9:28, Însuși Domnul Își va desăvârși lucrarea Sa. La fel acum noi, credem ultimul mesaj, noi vom avea parte de ultima revărsare a Duhului Sfânt, și tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu va deveni realitate divină cu noi, în noi și prin noi.

Doresc să citesc din Coloseni și să intru pe scurt în câteva versete. Să mai spunem și acest lucru. Prin har, acum auzim ultimul mesaj: „Voi poporul Meu ieșiți afară, separați-vă, nu vă atingeți de nimic necurat!”. Aceasta este perioada. „Strânge-Mi pe poporul Meu ca să asculte Cuvintele Mele”. Ne gândim la toate versetele biblice pe care Domnul Dumnezeu ni le-a descoperit și ne-au devenit mari pentru că sunt în legătură cu ceea ce Domnul Dumnezeu a făgăduit pentru acest timp.

Vă rog frumos gândiți-vă la acest lucru. Scumpii mei frați și surori, în ultimele trei versete din Mal. 4 este scris: „*El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor*”. Prima parte s-a împlinit în slujba lui Ioan Botezătorul care a întors inimile părinților vechi testamentari la credința copiilor noului legământ. Și conform Lc. 16:16 el a făcut podul între Vechiul și Noul Testament: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește...*”. Iar acum este în derulare partea a doua: inima copiilor lui Dumnezeu este întoarsă înapoi la credința părinților.

Domnul Dumnezeu a folosit locurile (versetele) cu lumina. În general seara se întunecă. Dar în Împărăția lui Dumnezeu, în adunarea Domnului în timpul serii trebuia să se facă lumină. Îi suntem mulțumitori că s-a făcut lumină. Dumnezeu Și-a ținut Cuvântul și a împlinit făgăduința. Fiți sinceri, ceea ce pentru noi este prețios și valoros pentru alții nu înseamnă nimic. Dar acest lucru trebuie accentuat mereu și mereu, că după slujba lui Ioan Botezătorul Domnul nostru a spus: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie... întâi trebuie să vină Ilie și să așeze din nou toate lucrurile în starea corectă*”(Mal. 4:5; Mat. 17:11). Apoi Fap. 3:21: „*pe Domnul nostru trebuie să-L primească cerul, până la vremurile restituirii tuturor lucrurilor; despre*

aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci". Iar noi, acum, putem trăi direct aceste lucruri. Scumpii mei frați și surori, a devenit aceasta o descoperire pentru noi, că Dumnezeu ne-a dăruit harul să credem acum cum zice Scriptura, ce zice Scriptura și să trăim în mod personal că acum are loc chemarea afară, separarea și pregătirea, prin har? Cu adevărat, convingși, putem da mai departe ceea ce Domnul nostru a spus: „*Și iată, Eu vin curând!*”(Apoc. 22:7). Iar noi credem că El va reveni în timpul nostru.

Citim din Col. 1:8: „*și ne-a vorbit despre dragostea voastră în Duhul* („dragostea voastră lucrată de Duhul” – lb. germ.)”.

Nu doar o dragoste, ci dragostea lucrată prin Duhul. Noi trebuie să devenim niște oameni prin care Duhul lui Dumnezeu poate face/lucra totul. Fără nicio forțare proprie, să stăm la dispoziția Domnului și să credem din inimă. Mai citim o dată: „*și ne-a vorbit despre dragostea voastră în Duhul*”. I-am permis Duhului lui Dumnezeu care ne-a descoperit Cuvântul Său, care ne-a călăuzit în tot Adevărul, să toarne dragostea aceasta în inimile noastre? Pentru că așa este scris: „*dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt...*”(Rom. 5:5). De aceea ne-a vorbit de dragostea lucrată de Duhul.

Col. 1:9: „*De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem* („și să-L rugăm pe Dumnezeu” – lb. germ.) *să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune* („înțelepciune lucrată de Duhul” – lb. germ.) *și pricepere duhovnicească*”. Să fim umpluți de o înțelepciune lucrată de Duhul și o pricepere duhovnicească. Totul lucrat prin Duhul Sfânt în gloata răscumpărată prin Sânge.

Mereu și mereu putem accentua că noi am primit har de la Dumnezeu și știm că Domnul nostru Și-a vărsat Sângele noului legământ pentru noi, iar noi avem neprihănirea absolută prin credința în lucrarea isprăvită pe crucea Golgotei.

Col. 1:10: „*pentru ca, astfel, să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru...*”. Să umblați în plăcerea lui Dumnezeu. Este aceasta o țintă prea înaltă? Ca să-I fiți plăcuți și să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul. Să umblați plăcuți

Domnului. O umblare plăcută Domnului. În Mat. 3:17: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea*”. Și apoi Mat. 17:5: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!*”. Și asupra tuturor celor ce-L ascultă se odihnește plăcerea sfântă a lui Dumnezeu, pentru că ei sunt aleși mai dinainte ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Și acest Cuvânt l-am auzit în cuvântul de introducere: cine este zămislit din Dumnezeu. Este folosit același cuvânt, atât pentru zămislire cât și pentru naștere. Am mai amintit acest lucru în acest loc. Dacă este în legătură cu bărbatul atunci este vorba de „zămislire”, dacă este în legătură cu femeia este vorba de „naștere”. Pentru că ceea ce este zămislit va fi mai pe urmă născut. Prin harul lui Dumnezeu este scris: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut* („Astăzi Te-am zămislit” – lb. germ.)”(Ps. 2:7). Exact așa am citit din 1Ioan 5:18 unde este scris: „*oricine este născut din Dumnezeu* („oricine este zămislit din Dumnezeu” – lb. germ.)”. Același Duh Sfânt care a umbrat-o pe Maria ne-a umbrat și pe noi, același Duh Sfânt va face totul în noi, în viața noastră a celor ce am primit răscumpărarea, prin har.

Col. 1:10: „*pentru ca, astfel, să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu*”.

Fie ca în viața noastră să aibă loc o creștere pentru ca totul să se înmulțească. Să depășim vârsta copilăriei și să devenim oameni maturi înzestrați cu puterea Lui, în Domnul nostru, prin har.

Apostolul scrie mai departe în vers. 11: „*întăriți, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare...* („să fiți înzestrați cu orice statornicie și îndelungă răbdare” – lb. germ.)”. Să fiți înzestrați cu statornicie; este scris ca noi să avem răbdare până la revenirea Domnului, până va cădea ploaia timpurie și târzie. Aici în Col. 1:11 ne este spus că Domnul ne face statornici și ne dăruiește putere, ne dăruiește perseverență ca să avem o creștere în toate domeniile duhovnicești.

Apoi vers. 12: „*cu bucurie, mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină*”.

Ne-a învrednicit deja. Nu că ne va învrednici cândva. El ne-a învrednicit deja. La Dumnezeu toate lucrurile s-au isprăvit deja. Totul este desăvârșit: răscumpărarea noastră. Da, noi suntem văzuți înaintea Lui fără pată și fără zbârcitură. Tot ceea ce a decis Dumnezeu în planul Său de mântuire se va întâmpla exact așa; nu se poate schimba și așa se va întâmpla.

Col. 1:13: *„El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui”.*

Nu este minunat? El ne-a izbăvit de sub puterea Satanei, prin puterea lucrării de răscumpărare isprăvite noi am fost izbăviți de toate legăturile, de tot ceea ce ne-a robît. Dacă privim acum la tineri; câți sunt legați? Adevărata răscumpărare include că noi prin har am fost smulși de sub puterea Satanei și nu mai trăim sub robia păcatului. Ci ca niște răscumpeați și eliberați Îi putem mulțumi Domnului.

Citim încă o dată vers. 13: *„El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui”.* Iar acum confirmarea în vers. 14: *„în El avem răscumpărarea, prin sângele Lui iertarea păcatelor...”.*

Fie ca toți cei care încă nu și-au dedicat viața Domnului, care încă se mai luptă, ei să trăiască o eliberare deplină. Pentru că așa este scris, că El a venit pentru a propovădui eliberarea celor robîți, să vestească anul de îndurare al Domnului. De iertarea păcatelor aparține și eliberarea de toate legăturile, de tot ce nu este în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea aici este accentuat în felul acesta prin har.

Col. 1:15-16: *„El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel întâi născut din toată zidirea. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El”.*

Permiteți-mi să accentuez de ce au fost citite epistolele apostolilor în diferite adunări. Ceea ce a scris Pavel efesenilor, colosenilor, galatenilor trebuia citit peste tot. Dar astăzi noi avem harul că ne-a fost luminat tot ce a scris apostolul în epistolele către adunările

locale: diferitele probleme și diferitele învățături, tot ce se petrecea în adunările locale. Noi putem citi ceea ce a scris el corintenilor, și prin aceasta noi vedem unde este partea noastră, ce ni se adresează nouă; vedem ce a scris romanilor și astfel vedem partea care ni se adresează nouă. Pentru că toate aceste cuvinte ne sunt adresate acum nouă, iar noi le putem lua la inimă și putem lăsa Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în mijlocul nostru.

Citim Col. 1:17-18: „*El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El. El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, Cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea*”.

Domnului nostru I se cuvine primul loc, Lui Îi aparține întreaga noastră viață pe care noi I-am dedicat-o. În toate domeniile, în toate lucrurile El să fie Primul și să aibă ceva de spus.

Citim mai departe versete puternice: „*Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El*”(vers. 19).

În Fap. 20:27 Pavel scrie: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul de mântuire lui Dumnezeu*”. Noi vedem ce aparține de planul de mântuire al lui Dumnezeu.

Col. 1:19-20, „*Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui*”(vers. 19). Ce Cuvânt!

Îi suntem foarte mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru că noi am fost incluși în această lucrare de răscumpărare și că în acest timp am primit trecere înaintea lui Dumnezeu, că noi nu doar vorbim și predicăm despre aceste lucruri ca și cum ar fi o teorie, ci ele să devină o realitate divină cu noi și prin noi tot atât de sigur cum Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul Său. Scumpii mei frați și surori, fiți odată sinceri. El ni S-a descoperit.

Acum mă gândesc și o spun spre slava Domnului. Scumpii mei frați, dacă auzi glasul Lui cu aceste urechi – în toți anii, mereu și mereu am trăit prezența Lui – atunci nu dai doar mărturie despre ceea ce a spus Dumnezeu lui Pavel sau altor robi ai lui Dumnezeu. În acest

context permiteți-mi să spun aceasta. În 11 iunie 1933, spre ora 14, din lumina supranaturală strălucitoare fratelui Branham i-au fost spuse două lucruri pe care noi le-am văzut împlinite. Primul, că el va aduce mesajul; al doilea lucru, că acest mesaj va fi purtat pe întregul pământ. Noi știm că după deschiderea pecetilor fratele n-a mai făcut nicio călătorie în nicio țară de pe pământ pentru a duce mesajul.

În primele zece minute din predica despre pecetea a șaptea, din 24 martie 1963, el s-a îndreptat spre fratele Neville, păstorul adunării locale, și i-a spus: „Frate Neville, acum hrana a fost depozitată/înmagazinată”. Apoi dacă citim sau ascultăm ultimele douăzeci de minute ale predicii despre pecetea a șaptea, el a încheiat adunarea, exprimându-se astfel: „Acum, eu Te rog să mă ajuți fiindcă devin tot mai slab și știu că zilele mele sunt numărate, de aceea Te rog să-mi dai ajutorul Tău....Eu am purtat mesajul Tău atât cât mi-a fost spus și am fost însărcinat să-l port”. El a spus că trebuie să se micșoreze și că mesajul va fi purtat mai departe.

Dumnezeu l-a folosit ca prin el să descopere toate adevărurile biblice, îndeosebi ceea ce s-a întâmplat în Grădina Edenului. Nimeni n-a știut despre aceasta, dar Dumnezeu i-a descoperit lui acest lucru. Iar noi putem spune așa cum este scris: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci”(Amos 3:7). De aceea El a spus: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie”(Mal. 4:5). Ce a făcut Ilie? El n-a avut un mesaj teoretic; el a adunat poporul lui Dumnezeu, a luat cele douăsprezece pietre, a rezidit altarul Domnului și a chemat la o decizie: luați astăzi o decizie cui vreți să sluiți. [„Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!”(1Împ. 18:21).]

Așa s-a întâmplat și cu mesajul. Cine rămâne în învățăturile tradiționale și vrea să le creadă mai departe, poate s-o facă. Dar cui i-a fost descoperit brațul Domnului, cine a primit har de la Dumnezeu, acela va observa că noi ne-am întors înapoi la învățătura celor doisprezece apostoli, la temelia originală, zidiți pe temelia credinței originale; și faptul că noi, prin har, purtăm mesajul minunat pe întregul pământ și că aceasta a fost decizia lui Dumnezeu. N-a fost decizia mea,

a fost decizia lui Dumnezeu. Dumnezeu S-a îngrijit ca mesajul să fie purtat până la marginile pământului.

Amintesc și acest lucru. Și acum în Lahore, Pakistan, predicile noastre sunt transmise prin programele de la TV. Vedem tot ce se petrece mai ales în țările arabe, trebuie să răspund ultimei invitații, să merg acolo și să propovăduiesc planul de mântuire al lui Dumnezeu. Dumnezeu cheamă din toate popoarele, din toate limbile și toate națiunile. Dumnezeu cheamă din Dubai, Emiratele Arabe Unite, Bahrain, din toate aceste țări, ca și din toate celelalte țări, El Își cheamă afară poporul, și ultimii vor auzi chemarea, vor crede și vor fi adăugați.

Citim mai departe din Col. 1:21: „*Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moartea Lui, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină* („inacuzabili” – lb. germ.)”. Puternic!

De fiecare dată în legătură cu ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei: iertare, împăcare, mântuire deplină. Întreaga pagubă a fost reparată. Citim încă o dată vers. 22: „*El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne*”. Scumpi frați și surori, acest lucru este foarte important.

Câți cred că Domnul a venit deja duhovnicește...! De fiecare dată sunt mulțumitor că în legătură cu Domnul și venirea Lui este amintit trupul de carne. Pentru că El ne-a răscumpărat în trupul Lui de carne pe noi care suntem aici în acest trup de carne. El a trebuit să devină om din cauza noastră pentru ca noi să primim răscumpărarea prin El. Este minunat! Același Isus care a fost răstignit, care a fost îngropat, care a înviat, același Isus a fost înălțat trupește la cer, în trupul de înviere, dar a fost un trup. Așa va și reveni. Nu ca învățătură sau ca o descoperire. Ci El personal, trupește, va reveni, El care, trupește, a fost înălțat la cer. Iar trupurile noastre vor fi schimbate și, trupește, în trupul de înviere vom fi la El. Nu ceva oarecare. Ci („noi vom fi ca El” – 1Ioan3:2), fiecare îl va recunoaște pe celălalt și noi toți vom ști cine suntem. Îi mulțumesc frumos Domnului că El prin har mi-a dăruit trăirea cu răpirea. Toți vor fi acolo.

Așa cum a spus fratele Branham într-o predică, atunci când el a fost luat în slavă i-a văzut pe cei răscumpărați; toți aveau părul lor

natural, aveau înălțimea lor așa cum erau pe pământ, bărbați, femei, toți erau așa ca aici. Așa vor fi acolo în trupul de înviere, bineînțeles, transpuși la vârsta tinereții pentru totdeauna. Haideți s-o luăm la inimă!

Acum vers. 22: „*El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moartea Lui, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină* („inacuzabili” – lb. germ.)”.

Ce privilegiu! Răscumpărare deplină, neprihănire deplină, sfințire deplină în Cuvântul Adevărului, prin Duhul Sfânt. Și acest lucru mi-a devenit foarte mare în ultimul timp. Așa cum este scris în Efes. 1:13: „*Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit*”. Cuvântul „făgăduință”.

Scumpii mei frați și surori, luați-o la inimă odată pentru totdeauna. Copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduit, primesc Duhul făgăduit, și în aceste zile Dumnezeu Își desăvârșește lucrarea în gloata răscumpărată prin Sânge.

Mai spun o dată: pe cât de sigur atunci, la prima venire a lui Hristos, Ioan a adus mesajul și a putut indica înspre ceea ce avea să se întâmple, spre turnarea Duhului Sfânt, pe atât de sigur o putem noi accentua acum. Așa cum a spus fratele Branham: ambele, ploaia timpurie și ploaia târzie vor cădea în același timp; va fi semănat și recoltat, va fi semănat și recoltat, fără a mai fi necesar timp de așteptare. Ambele, semănatul și recoltarea, se vor întâmpla în același timp. Pentru că toți cei care acum cred din toată inima nu mai au nevoie de un timp de gândire. Prin credință, ei intră în posesia a ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit prin har, acceptă și primesc.

În rezumat permiteți-mi să citesc Col. 1:23: „*negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei* („mesajul mântuirii” – lb. germ.), *pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel*”. Minunat! Deja atunci mesajul a fost propovăduit „oricărei făpturi de sub cer”.

Noi putem striga din toată inima: Astăzi s-a împlinit această Scriptură! Ultimul mesaj a fost propovăduit tuturor popoarelor, limbilor

și națiunilor de sub ceruri, totul a fost propovăduit: chemarea afară, pregătirea, separarea, până la desăvârșire. Și cine este din Dumnezeu ascultă și crede Cuvântul lui Dumnezeu.

Citim încă o dată vers. 23 partea a doua: „mesajul mântuirii pe care l-ați auzit a fost propovăduit oricărei făpturi de sub cer, și al cărui slujitor am fost făcut eu, Pavel”. Da, ceea ce a propovăduit Pavel atunci s-a întâmplat și acum: mesajul a fost propovăduit oricărei făpturi. Cu adevărat noi n-am ținut nimic doar pentru noi din ceea ce prorocii au prevestit și din ceea ce a fost descoperit și spus fratelui Branham.

Noi am vorbit despre dumnezeire, botez, căderea în păcat. Noi am propovăduit cu deamănuntul toate adevărurile biblice, în toate popoarele, limbile și națiunile. Am pus răscumpărarea în centrul vestirii noastre și am propovăduit adevărurile biblice despre dumnezeire, botez și tot ceea ce aparține, pe întregul pământ. Și Domnul Dumnezeu a dăruit har ca toți care sunt din El să audă glasul Lui, să accepte și să primească ceea ce ne-a dăruit El prin har pentru această perioadă de timp; pentru ca acum să putem crede și primi.

Și acest lucru îl mai spun o dată ca mărturie. Scumpii mei frați și surori, cine sunt eu? Cine suntem noi? Suntem niște oameni simpli. Nici n-am voie s-o spun prea tare. Am fost născut într-o gospodărire în care nici nu aveam curent electric și nici apă curentă. Afară aveam o fântână cu o roată de unde scoteam apă cu găleata și apoi o purtam unde aveam nevoie. Am trăit într-o gospodărie în care era o casă, o șură și un grajd. Dar apoi a venit anul 1945. Dragii mei frați și surori, ceea ce a făcut Dumnezeu este unic în felul cum a pregătit El toate lucrurile.

Astăzi pot aduce ca mărturie ceea ce a lucrat Domnul în Jackarta, în Mongolia, la Moscova. Am putut prezenta întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu și am putut împărtăși cu ei ceea ce îmi pusese Dumnezeu pe inimă. În toate locurile Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot, a deschis inimi și uși.

Pot aminti și acest lucru. Vă rog dați-vă odată seama. În anul 1963, după ce eu am citit cele șapte predici despre cele șapte peceti am fost atât de copleșit încât m-am așezat și am început să scriu prima carte: „Consiliul lui Dumnezeu”. Vă rog uitați-vă la masa cu predicile; în toți acești ani am tradus predicile fratelui Branham, am scris toate

cărțile, broșurile și scrisorile circulare care stau la dispoziție. Dumnezeu S-a îngrijit pentru toate lucrurile, masa Domnului este bogată. Toți se pot informa în legătură cu orice temă, orice subiect, nu este nicio temă pe care n-am tratat-o. Am tratat și spus totul, atât în scris cât și în propovăduire. Eu mi-am împlinit partea mea.

Fie ca toți să-I mulțumească Domnului, fie ca toți să fie binecuvântați. Vă rog frumos primiți-o în inimile voastre, luați-o cu voi: noi am primit har de la Dumnezeu, prin credință noi am acceptat și primit făgăduința pentru acest timp și noi vom trăi desăvârșirea, prin har. Dumnezeu Se va îngriji ca noi să stăm înaintea Lui ca o gloată răscumpărată prin Sânge, ca o gloată botezată cu Duhul Sfânt, fără pată și zbârcitură, inacuzabili, prin har. Nu ceea ce ai făcut tu, ci ceea ce a făcut Domnul în viața ta, prin har. Lui Îi aducem cinstea și slava în vecii vecilor. Și tot poporul să spună „Amin”.

Ambele lucruri s-au întâmplat. Prin Sângele Mielului suntem răscumpărați și eliberați de toate păcatele, de toată vina noastră, am primit iertarea. Apoi am fost și suntem spălați în baia de apă a Cuvântului lui Dumnezeu, pentru ca să lepădăm tot ce este nebiblic, să credem doar cum spune și ce spune Scriptura. La Dumnezeu nu există amestec.

S-o mai spunem o dată. Așa cum fratele Branham a repetat deseori: *„Va fi o zi deosebită, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina”*. Iubiți frați și surori, ne uităm la mulți ani în urmă de când fratele Branham a fost luat Acasă, în decembrie 1965. De atunci au trecut foarte mulți ani pe care noi i-am folosit, zi și noapte, pentru a călători, pentru a scrie și a citi. Zi și noapte, viața mea a fost dedicată Domnului pentru ca să se împlinească făgăduința Domnului: ca toți de sub ceruri, din toată creația, toți din toate popoarele, limbile și națiunile să audă ultimul mesaj, ultimul Cuvânt și să iasă afară. Așa cum i-a făgăduit Domnul lui Avraam: *„toate familiile/neamurile pământului vor fi binecuvântate în tine”*.

Doamne, astăzi Te rugăm binecuvântează din Est în Vest, din Sud în Nord, binecuvântează pe întregul pământ, cheamă afară și desăvârșește-Ți lucrarea în zilele noastre. În timp ce ne ținem capetele plecate, închidem ochii și stăruim în rugăciune, permiteți-mi să întreb

dacă aici sunt persoane care doresc să fie aminte în rugăciune și aduse înaintea tronului lui Dumnezeu. Peste tot sunt mâini ridicate. Domnul Dumnezeu știe cererile voastre, știe de ce aveți nevoie. Credeți acum, credeți din toată inima acum, credeți-L pe Dumnezeu, credeți Cuvântul Său: „*Toate lucrurile sunt cu puțință celui ce crede!*” (Mar. 9:23).

Gândiți-vă la acest lucru. Necredința a fost primul păcat. Credința a condus la neprihănire înaintea lui Dumnezeu. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. Și noi ne încredem în Dumnezeu, credem în lucrarea de răscumpărare isprăvită.

Haideți să ne rugăm împreună. Doamne Dumnezeule atotputernic, Tu ai văzut toate mâinile ridicate, Tu cunoști fiecare viață, îi cunoști pe toți tinerii. Doamne, Te rog dăruiește har, dăruiește răscumpărare deplină, eliberare deplină, o eliberare de sub toate drepturile Satanei, astfel ca Satan să nu mai aibă niciun drept. Nimeni să nu mai fie robit, ci toți cei legați să fie eliberați, pentru ca să Te poată lauda și cinsti pe Tine, Doamne Isuse, pentru lucrarea de răscumpărare isprăvită pe care noi am primit-o mulțumitori.

Iubite Domn, noi tânjim ca Tu să faci lucruri mari, cum nu s-au mai întâmplat niciodată pe pământ. Tu vei desăvârși lucrarea Ta cu gloata Ta răscumpărată prin Sânge, în mod vizibil, simțibil și trăibil. Îți mulțumim pentru toți cei ce sunt în legătură directă. Bindecuvântează-i pe toți traducătorii, bindecuvântează-i pe toți credincioșii adevărați din toate popoarele, limbile și națiunile. Doamne, Te rog dăruiește har ca încă o dată noi să citim acasă, sub duh de rugăciune, Coloseni cap. 1 și să Te rugăm pe Tine Doamne Dumnezeule, ca toate lucrurile să se adeverească, să se întâmple așa cum este scris aici.

Iubite Domn, Îți mulțumim pentru prezența Ta. Dăruiește vindecarea bolnavilor. Dumnezeule, Te rog confirmă-Ți Cuvântul Tău sfânt în mijlocul nostru. Îți mulțumim că Tu ai făcut acest lucru prin har. Te rog ridică-Ți Fața Ta asupra noastră și dăruiește-ne pacea și bindecuvântarea Ta. Te rog dăruiește-ne iertare și mântuire deplină, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Fiți întărți, fiți mângâiați. Încredeți-vă în Domnul. El va face totul bine. Lui Îi aducem slava și cinstea.